

George Gershwin

**OPERE
PIANISTICHE
COMPLETE**

PREVIZUOLARE

GRAFOART

CUPRINS

SCURTĂ BIOGRAFIE	4
INDICAȚII	5
Clap Yo' Hands	8
Do-Do-Do	10
Do It Again	12
Fascinating Rhythm	14
I Got Rhythm	16
I'll Build a Stairway to Paradise	20
Impromptu in Two Keys	22
Jazzbo Brown Blues (from <i>Porgy an Bess</i>).	26
Liza (All the Clouds'll Roll Away)	28
Prelude (Fragment)	33
The Man I Love	34
Meny Andrew	38
My One and Only	40
Nobody But You	42
Oh, Lady Be Good	44
Prelude I.	46
Prelude II (Blue Lullaby)	50
Prelude III (Spanish Prelude)	54
Prelude (Novelette in Fourths)	58
Prelude (Rubato)	62
Promenade	64
Prelude (Melody No. 17)	68
Rialto Ripples	71
Rhapsody in Blue	76
Somebody Loves Me	106
Strike Up the Band	108
Swanee	110
Sweet and Low Down	112
Swiss Miss (The Cab-Horse Trot)	114
'S Wonderful	120
That Certain Feeling	122
Three-Quarter Blues	124
Who Cares? (So Long As You Care for Me)	126
Two Waltzes in C	128

SCURTĂ BIOGRAFIE

George Gershwin (1898-1937) a fost unul dintre cele mai creativi compozitori americani din anii 1920 și 1930. El a combinat elemente de jazz simfonic cu elemente tradiționale simfonice europene. Lucrările sale principale, în care a combinat amândouă tradițiile, precum *Rhapsody in Blue*, *Concerto în Fa*, *An American in Paris* și *Porgy and Bess*, au un stil atât de bogat și de variat, încât se recunoaște trăsătura americană inconfundabilă. Încă de la primele audiții ale pieselor lui Gershwin, publicul l-a apreciat cu entuziasm, convenind cu toții că este vorba despre un talent proaspăt, strălucitor și de mare viitor.

George Gershwin a copilărit în Brooklyn, New York, provenind dintr-o familie de imigranți ruși. Părinții lui, Moshe și Rose Gershovitz veniseră în SUA în anii 1890. Nu moștenea talentul muzical de la niciunul dintre părinți, însă împărtășea aspirații comune cu fratele său mai mare, Ira, care a scris multe dintre versurile pieselor sale.

Familia Gershwin a cumpărat un pian în 1912, iar George a început să studieze, ajutat de profesorii din cartier. Mai târziu, a luat lecții de la Rubin Goldmark (1872-1936), de la Wallingford Riegger (1885-1961), de la Henry Cowell (1897-1965), de la Joseph Schillinger (1895-1943) și de la Edward Kilenyi (1884-1968). La vârsta de 15 ani, George a fost angajat de compania muzicală Jerome H. Remick & Co. cu funcția de *interpret de cântece* – pianist și cântăreț care interpreta cântece pentru potențialii clienți. În 1915 a început să compună piese pentru pian. De asemenea, a compus și comedii muzicale, care s-au bucurat de un mare succes. Mai târziu, George a început să experimenteze cu elemente de jazz și a inclus aceste genuri muzicale în compozițiile orchestrale. În 1932, Gershwin a creat aranjamente minunate pentru pian pentru 18 dintre hiturile sale, care sunt incluse în această colecție.

Gershwin a fost unul dintre cei mai talentați compozitori americani. Din elemente de jazz, de ragtime și de blues, a creat un limbaj muzical nou și natural. Puțin după primul sezon din *Porgy and Bess*, Gershwin s-a îmbolnăvit. În 1937, la numai 39 de ani a murit din cauza unei hemoragii cerebrale.

Primul lui profesor de pian a fost Charles Hamblitzer care l-a inițiat pe Gershwin în interpretarea pieselor lui Chopin, Liszt și Debussy. Cu toate acestea, încă din tinerețe, imaginea lui George a fost strâns legată de industria muzicală de cântece celebre cunoscută sub numele de Tin Pan Alley, fiind angajat pentru a promova cântece celebre prin interpretarea acestora în căutarea unei muzici noi. După plecarea de la Tin Pan Alley, Gershwin s-a făcut cunoscut și apreciat prin performanțele sale publice, având un repertoriu de peste 100 de piese de pian. Wyatt susține că „el a reușit să interpreteze cu genialitate subtilitățile ritmice ale numerelor de jazz și cu aceeași atmosferă a impromptu-ului care face interpretarea jazzul atât de fascinantă.” Gershwin a devenit, totodată, un acompaniator vocal foarte talentat. El a lucrat ca pianist corepetitor și a compus piese complete pentru numeroase spectacole și producții de Broadway.

În 1924, Gershwin a compus și a interpretat piesa sa *Rhapsody in Blue* pentru pian și pentru orchestră cu Paul Whiteman și cu trupa sa. Această piesă a avut un mare succes și a adus jazz-ul în sala de concerte.

Sfatul lui Gershwin pentru pianiști, mai ales în cazul pieselor sale este: „Pentru a cânta adecvat muzică celebră americană, interpreții trebuie să se ferească de tendința de a utiliza prea des pedala. Studiul nostru despre marii compozitori romantici ne-a obișnuit cu metoda *legato*, în vreme ce muzica noastră implică efecte *staccato* și un stil aproape *matritat*. Ritmurile muzicii celebre americane sunt mai mult sau mai puțin fragile și implică sunete de trosnet și de pocnet. Cu cât este cântată mai cu acuratețe, cu atât este mai veritabilă. Cei mai mulți dintre pianiștii care au studiat interpretarea clasică eșuează lamentabil la cântatul pieselor de ragtime sau de jazz deoarece ei folosesc metoda de pedalare de la Chopin pentru interpretarea unui blues de Handy. Influența romantismului este benefică într-o baladă sentimentală, dar nu este potrivită pentru o melodie cu ritm strict.”

INDICAȚII

Clap Yo'Hands. Compus în 1926 pentru comedia muzicală *Oh, Kay!* Măsurile 3-4, 11-12 etc. arpegiază acorduri mari începând cu notele de jos cu puțin înaintea ritmului, iar notele de sus sunt cântate în ritm.

Forma: A = măsurile 1-16; B = 17-24; A1 = 25-32

Do-Do-Do. Compus de George și de Ira Gershwin în doar 30 de minute. A fost scris pentru comedia muzicală *Oh, Kay!*, care a debutat la Teatrul Imperial din New York pe data de 8 noiembrie 1926.

Forma: A = măsurile 1-8; B = 9-24; B1 = 25-31; codetta = 31-32

Do it again. Compus în 1922 pentru comedia muzicală *The French Doll*. Necesită o voce de tenor la măsurile 1-4, 17-19 și 29-32.

Forma: A = măsurile 1-16 (Partea I = 1-8, Partea a II-a = 9-16); A1 = 17-32.

Fascinating Rhythm. Compus în 1924, acest cântec a fost scris pentru comedia muzicală *Lady, Be good!*. A opta notă se cântă constant la mâna stângă în măsurile 1-10, la melodia foarte sincopată de mâna dreaptă. Folosiți poco rubato la măsurile 16 și 29.

Forma: Introducere = măsurile 1-2; A = 3-18; A1 = 19-34.

I Got Rhythm. Compus inițial în tempo mai lent, în 1928, Gershwin a folosit acest cântec la baza operei *I Got Rhythm Variations* pentru pian și orchestră în 1934. Tema centrală este alcătuită pe o gamă pentatonică.

Forma: A = măsurile 1-16; B = 17-25; A1 = 25-34; pod 25-38; A1 = 39-54; B1 = 54-62; A2 = 63-72

I'll build a stairway to paradise. Această piesă a fost compusă în 1922 pentru evenimentul anual de pe Broadway *George White's Scandals*. Începând cu 1920, Gershwin a compus muzica pentru acest eveniment timp de 5 ani consecutivi, iar acesta a fost cel mai cunoscut cântec din serie.

Forma: A = măsurile 1-12; A1 = 13-18

Impromptu in Two Keys. Această piesă a fost inițial compusă pentru cântecul *Yellow Blue* (1929) și a fost mai târziu publicată pentru piano solo. A fost numită alternativ *Blues in Two Keys*, întrucât melodia principală (cu măsurile 1-4) este în Do major pentru mâna dreaptă și în Re-bemol pentru mâna stângă.

Forma: A = măsurile 1-17 (Partea I = 1-8, Partea a II-a = 9-17); B = 18-25; A1 = 26-31; codetta = 32-33

Jazzbo Brown Blues. Cu această piesă (urmată de introducerea orchestrală) debutează Actul I, scena I din opera *Porgy and Bess*, compusă între anii 1934-1935. Pentru realizarea scenei, sunt necesare următoarele indicații: „(fiind pianul pe scenă) La ridicarea cortinei, Catfish Row este întunecată cu excepția încăperii Jazzbo Brown care poate fi pusă la vedere prin utilizarea unui panou glisant. Jazzbo cântă la pian un blues lent, în timp ce șase cupluri dansează lent, aproape hipnotic.”

Cântați această piesă ca pe o piesă de jazz cu ritmuri clare și cu accente puternice, acolo unde sunt indicate. Măsurile 58 au fost adăugate întrucât lucrarea continuă cu măsura 59.

Forma: Introducere = măsurile 1-14; A = 14-24; tranziție = 24-30; B = 31-39; C = 39-47; D = 48-53; coda = 54-58.

Liza (All the clouds'll roll away). Această piesă compusă în 1929 a fost concepută pentru un menestrel pentru *musical-ul Show Girl*. Această piesă se deschide cu un ritm lejer, de swing, care se menține în întreaga interpretare.

Forma: A = măsurile 1-16; B = 17-24; A1 = 24-32; A2 = 33-48; B1 = 49-56; A3 = 57-64

The man I love. Acest cântec a fost compus în 1924, dar abia în 1927 a fost folosit în comedia muzicală *Strike Up the band*. Transcripția pentru piano solo a apărut în albumul compozitorului din 1932.

Forma: A = măsurile 1-16; B = 17-24; A = 25-32; codetta = 32-33.

Merry Andrew. Această piesă a fost scrisă în anul 1927 pentru *musical-ul* de pe Broadway *Funny Face*, în care a jucat Fred Astaire. În cele din urmă a fost eliminată de pe lista de piese din acea producție, dar în 1928 a fost inclusă în spectacolul *Rosalie*, unde a fost redenumită *Setting Up Exercises*. În final, *Merry Andrew* a fost publicată ca piesă pentru piano solo.

Forma: Introducere = măsurile 1-2; A = 3-18 (Partea I = 3-10, Partea a II-a = 11-18); B = 19-26; C = 27-42 (Partea I = 27-34; Partea a II-a = 35-42), se repetă A și B.

My One and Only. Acest cântec a fost compus în 1927 pentru *musical-ul Funny Face*, în producție Broadway, în care a jucat Fred Astaire și Gertrude McDonald. Sunt folosite frecvent zecimile arpegiate minor. Armoniile majore și minore sunt juxtapuse la măsurile 23-24, cu o atingere staccato. Interpretul trebuie să se asigure să elibereze pedala

la măsura 32 exact pe ritmul trei, în așa fel încât ultima octavă de si-bemol să sune ca un clopoțel, dar ușor.

Forma: A = măsurile 1-8; A1 = 9-16; B = 17-24; A2 = 25-32.

Nobody but you. Această piesă a fost compusă între anii 1914 și 1917 în timp ce Gershwin lucra la compania muzicală Remick în New York.

Forma: A = măsurile 1-8; B = 9-16; A1 = 17-24; C = 25-32.

Oh, Lady be good! Această piesă a fost compusă în 1924 pentru *musical-ul* de la Broadway cu același nume. Pe data de 4 decembrie 1925, Gershwin a însoțit-o pe Marguerite d'Alvarez, contralto care a cântat acest cântec la hotelul Roosevelt din New York.

Forma: A = măsurile 1-8; A1 = 9-16; B = 17-24; A2 = 25-32.

Prelude I. Acest preludiu este destul de ritmic și sincopat, cântat ca pe o piesă de vitejie. Utilizați metronomul la interpretare pentru a vă asigura că se realizează corect sincoparea de început în măsura 3! Forma: A = măsurile 1-15; B = 16-41; A1 = 42-60; codetta = 60-62.

Prelude II (Blue Lullaby). Este un blues liric cu un acompaniament *ostinato* care conține tehnici intercalare de pod la măsura 31-44. Păstrați ritmul regulat în întreaga piesă făcând excepție doar la câteva ritardando-uri.

Forma: A = măsurile 1-30; B = 31-44; A = 45-58; codetta = 59-61.

Prelude III (Spanish Prelude). Acest preludiu conține ritmuri robuste, sincopare și o încheiere spectaculoasă. Păstrați tempo-ul destul de strict făcând excepție doar la câteva ritardando-uri.

Forma: Introducere = măsurile 1-4; A = 4-28 (Partea I = 4-12, Partea a II-a = 13-20, Partea a III-a 21-28); B = 29-42; pod = 42-50; A1 = 50-58.

Prelude (Fragment). Această piesă, compusă în 1925, a fost folosită în cea de-a treia parte a Concertului în Fa. Este o piesă cu ritm determinat, plină de emoție. Nu ratați niciun accent indicat pe portativ, întrucât accentele sunt esențiale pentru piesă! Se recomandă repetarea piesei dinamic, mai tare și cu un *rallentando* mai larg la măsurile 10-11.

Forma: Binary. A = măsurile 1-6; B = 7-9; codetta 10-11.

Prelude (Melody no. 17). Această piesă de tip blues a fost compusă în 1925. Trebuie cântată așezat, nu prea repede. Avansați ușor în secțiunea B (măsurile 19-24). Păstrați cel mai mare *rallentando* pentru măsurile 32-33.

Forma: A – măsurile 1-18; B – 19-24; A1 – 25-33.

Prelude (Novelette in Fourths). Compusă în jurul anului 1919, această piesă este pentru un cakewalk. Cakewalk este un dans cu ritm sincopat, de genul ragtime întâlnit atât la europeni, cât și la americani. Cakewalk-ul de la Golliwog de Debussy este un exemplu foarte bun, iar acest preludiu este asemănător.

Forma: Introducere = măsurile 1-4; A = 5-21; B = 21-38; A1 = 39-54; codetta = 55-58.

Prelude (Rubato). Compusă în 1923, această piesă necesită arpeggieri dese la mâna stângă. Cântați ultimele note de jos la mâna stângă ușor, înaintea ritmului, iar notele de sus pe ritm! Fiți atenți să nu executați rubato-ul excesiv! Dat fiind că această piesă este scurtă, se recomandă repetarea mai puțin cu pedala și cu dinamici mai variate.

Forma: A = măsurile 1-8; B = 8-12; A = 12-16.

Rhapsody in Blue prezintă o mare libertate de Forma. Secțiunea de început (măsurile 1-243) debutează pe linie ascendentă, urmată de primul motiv muzical, care asigură o stare de spirit veselă în întreaga piesă. Un al doilea motiv muzical apare la măsura 11, și ulterior alte motive muzicale continuă să fie combinate într-un mod liber. Cea de-a doua secțiune (măsurile 244-323) conține tema centrală, păstrând elemente din deschidere. Cea de-a treia secțiune (măsurile 324-445) duce la o coda fantastică, dar scurtă (446-451). Mai presus de toate, această piesă necesită un puternic simț al ritmului pentru a reda muzica într-un mod corespunzător.

Forma: A = măsurile 1-243; B = 244 – 323; C = 324 – 445; coda = 446-471.

Rialto Ripples. Compusă în 1917, această piesă „rag” a fost inspirată din stilul pianistului și compozitorului Felix Arndt (1889-1918). Arndt a compus piesa celebră Nola, iar Gershwin i-a vizitat frecvent studioul din New York doar pentru a-l auzi cântând. Rialto Ripple a fost prima piesă de pian a lui Gershwin publicată de Jerome H. Remick & Co.

Forma: Introducere = măsurile 1-4; A = 5-36; B = 37-52; A = 53-68; C (trio) = 69-92; (se repetă A).

Promenade. Această piesă a fost compusă în 1937 pentru o scenă a plimbatului câinelui din filmul *Shall we Dance*. A fost inițial numită *Walking the dog (Plimbatul câinelui)* și necesita un ansamblu de cameră și două pianе. Numele i-a fost schimbat în *Promenade* (la sugestia fratelui său) când piesa a fost publicată pentru piano solo în 1960. În 1981, a fost cântată în versiunea originală (de la prima apariție a filmului) de filarmonica din Los Angeles.

Forma: A = măsurile 1-8; B = 9-26; C = 27 – 42; A1 = 43-46; B = 47-60; coda = 61-68.

Somebody loves me. Acest cântec a fost scris pentru *George White's Scandals* în 1924. Cântați melodia la mâna stângă în măsurile 1-2, 7-10, 15-16 și 25-26! Ultimul acord se cântă în măsura 32 abrupt și lejer imediat apoi.

Forma: Introducere = măsurile 1-2; A = 3-16; B = 17-24; A1 = 25-32; codetta = 31-32.

Strike up the band. Compusă în 1927, această piesă a fost lansată odată cu *musical-ul* de la Broadway cu același nume pe data de 5 septembrie 1927. Versurile au fost inițial compuse pentru o campanie împotriva războiului (făcându-se referire la World War I), dar, în 1940, când America participa la al doilea război mondial, Ira Gershwin a schimbat versurile pentru a fi mai potrivite contextului.

Forma: Introducere = măsurile 1-2; A = 3-17; tranziție = 17-18; B = 19-26; A1 = 26-36.

Swanee. Gershwin a compus marele hit în 1919. Când Al. Jolson l-a folosit în spectacolul *Sinbad* a devenit extrem de cunoscut. Observați trimiterea la cântecul *Old Folks at home* („Way down upon the Swanee River...”) al lui Stephen Foster la măsurile 32-33!

Forma: A = măsurile 1-16; A1 = 17-31; codetta: 31-32.

Sweet and Low Down. Acest cântec a fost compus în 1925 pentru *musical-ul* *Tip-Toes* de la Broadway.

Forma: A = măsurile 1-8; A1 = 9-16; B = 17-24; A1 = 25-32.

Swiss Miss (The Cab-Horse Trot). Piesa a fost inițial compusă ca un cântec, ale cărui versuri au fost compuse de Arthur Jackson și de Ira Gershwin, dar nu a fost niciodată publicată astfel. În 1926, s-a format un aranjament muzical pentru spectacolul de teatru din Londra, *Lady, be good!*, însoțit de un dans minunat realizat de Fred și de Adele Astaire. Această piesă are 11 secțiuni, incluzând o secțiune care cuprinde un cântec elvețian popular (măsurile 5-21) și două secțiuni în care sunt folosite treceri melodice caracteristice jodelului (măsurile 92-107 și 126-141).

Forma: Introducere = măsurile 1-4; A = 5-51; B = 22-41; C = 42-55; D = 56-71; E = 72-87; tranziție = 88-91; F = 92-107; G = 108-125; H = 126-141; G = 142-157.

'S Wonderful. Fratele lui George, Ira Gershwin, a scris versurile pentru acest cântec în 1927. Transcripția pianistică a apărut în albumul compozitorului din 1932.

Forma: A = măsuri 1-16; B = 17-24; A1 = 25-31; codetta 31-32.

That Certain Feeling. Compus în 1925, pentru *musical-ul* *Tip-Toes* de la Broadway, acest cântec furnizează titlul filmului *Bob Hope* din 1956 (în care

a jucat Eva Marie Saint și Pearl Bailey).

Forma: Introducere = măsura 1; A = 2-14; A1 = 15-25; A2 = 26-31; codetta = 32-35.

Three Quarters Blues. Compusă în prima parte a anului 1920, această piesă a fost denumită vals irlandez de către Ira Gershwin. Melodia ei încântătoare utilizează numeroase treimi minore. Această piesă este probabil cea mai ușoară piesă de piano solo a compozitorului.

Forma: A = măsurile 1-16; A1 = 16-34; codetta = 35-37.

Two Waltzes în Do. Primul vals datează din 1933 și are la bază piesa *Tonight* a producției de la Broadway *Pardon my English*. Gershwin și compozitorul Kay Swift (1897-1993) au interpretat această piesă la două pian. Cele două valsuri au fost adaptate pentru piano solo de renumitul compozitor Saul Chaplin (1912-1997), fiind publicate în această forma în 1971.

În *Two Waltzes* în Do, este o secțiune introductivă pentru măsurile 1-50; primul valsul este în măsurile 51-91, iar cel de-al doilea în 92-127. Ambele valsuri se combină în măsurile 128-143, cu melodia primului vals la mâna stângă, iar cu melodia celuiilalt la mâna dreaptă. Această secțiune se cântă cu voce de tenor pentru a vă asigura că melodia primului vals se aude cu ușurință.

Forma: Introducere = măsurile 1-50; A (primul vals) = 51-91; B (al doilea vals) = 92-127; C (amândouă valsurile combinate) = 128-143; partea introductivă modificată = 144-165.

Who cares? (So long as you care for me). Acest cântec a fost compus în 1931 pentru *musical-ul* de la Broadway *Of three I sing*. Piesa prezintă o linie de bas unghiular, care îi conferă o notă neliniștită.

Forma: A = măsurile 1-17; A1 = 18-24; coda = 25-32.

Clap Yo' Hands

Spirited (but sustained) (♩ = ca. 69)

The musical score is written for piano in a key with two flats (B-flat major or D minor) and a 2/4 time signature. It consists of four systems of two staves each (treble and bass clef). The first system begins with a dynamic marking of *mf* and includes fingerings such as 3, 5, 1, 3, 2, 1, 2, 4, 1, 4, 2, 3, 1, 3, 2, 1. The second system starts with a dynamic marking of *sf* and includes fingerings like 2, 3, 5, 4, 3, 4, 3, 5. The third system is marked *mf*. The fourth system is marked *sf*. The score features various musical notations including slurs, accents, and dynamic markings. A large, semi-transparent watermark reading 'PREMIUM QUALITY' is oriented vertically across the center of the page.

Do-Do-Do

In a swinging manner ($\text{♩} = \text{ca. } 69$)

The musical score is written for piano in B-flat major (two flats) and 3/4 time. It consists of four systems of music, each with a treble and bass clef staff. The first system begins with a *mf* dynamic marking. The second system includes a *V.* (ritardando) marking. The third system continues the piece. The fourth system is marked *marcato* and features a *Vesuvio* (trill) marking. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and fingerings. A large, diagonal watermark reading 'PREMIUMMATERIAL' is overlaid across the center of the page.

Do It Again

Plaintively (♩ = ca. 84)

The musical score is written for piano in 4/4 time, featuring a key signature of one flat (B-flat major or D minor). It consists of four systems of two staves each (treble and bass clef). The first system is marked *mp ben cantando*. The second system continues the melodic and harmonic development. The third system is marked *cresc.* and *f*. The fourth system is marked *allarg.* and *più dim.*. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings. Fingerings are indicated by numbers 1-5. There are also some performance instructions like *tr* (trills) and *acc* (accents).

Fascinating Rhythm

With agitation (♩ = ca. 108)

The musical score is presented in four systems, each with a piano (p) and violin (v) part. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 4/4. The tempo is marked 'With agitation' with a quarter note equal to approximately 108 beats per minute. The score includes various dynamics: *f* (forte), *mp* (mezzo-piano), *mf* (mezzo-forte), and *p* (piano). Technical markings include fingerings (1-5), slurs, accents, and breath marks (V). A 'diva' (divisi) marking is present in the second system. The piano part features complex rhythmic patterns, often with triplets and sixteenth notes, while the violin part has more melodic lines with slurs and accents. A large 'PREVIEW' watermark is overlaid diagonally across the center of the page.